Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 43. 1937.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 35 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Paweł Świtała — Wydział Powiatowy

Katowice, sobota, dnia 30 października 1937 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ZARZĄDZENIE
MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 24 sierpnia 1937 r.

w sprawie nadania mocy obowiązującej orzeczeniu Specjalnej Komisji Pojednawczo-Rozjemczej z dnia 10 sierpnia 1937 r.

Na podstawie § 27 rozporządzenia z dnia 15 lipca 1924 r. o przyjmowaniu i wydalaniu robotników i pracowników podczas okresu demobilizacji gospodarczej (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 643) i § 24 tegoż rozporządzenia, zmienionego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 października 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 866) postanawiam, co następuje:

§ 1.

Orzeczeniu Specjalnej Komisji Pojednawczo-Rozjemczej w Katowicach z dnia 10 sierpnia 1937 roku, ustalającemu warunki pracy i płacy w górnośląskim przemyśle budowlanym, nadaję moc obowiązującą od dnia 10 sierpnia 1937 r.

Tekst orzeczenia podany jest poniżej.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:
(—) M. Zyndram Kościałkowski.

Zał. do zarz. M. O. S. z dn. 24/VIII. 1937 r.

ORZECZENIE.

Na podstawie dekretu Ministra Opieki Społecznej z dnia 27 lipca 1937 r. Nr Pp. 2/6-7 została powołana Specjalna Komisja Rozjemcza do załatwienia zatargu o płace w przemyśle budowlanym górnośląskiej części województwa śląskiego:

W skład Specjalnej Komisji Rozjemczej zostali powołani:

Przewodniczący: inż. Władysław Seroka — inspektor pracy 48 obwodu w Katowicach,

Sekretarz: Maria Janhs.

Ławnicy:

Ze strony pracowników:
murarz Augustyn Szpek,
„ Kazimierz Kubiński,
„ Piotr Musiała.

Ze strony pracodawców:
przedsięb. budowlany Brunon Urbańczyk,
„ „ Jan Szprota,
„ „ Wiktor Strużyna.

Na rozprawę stawili się ze strony pracodawców:

1) Związek Pracodawców Budowlanych w osobach: pp. Leonarda Kuntzego, inż. Edwarda Turzańskiego i budown. Teofila Kutschery;

ze strony pracowników:

1) Związek Pracowników Budowl. Zjedn. Zawod. Polskiego w osobie p. Kowalczyka Antoniego,
2) Centralny Zw. Robotn. Przemysłu Budowlanego w osobie p. Leopolda Musiolika —

w sprawie spornej o ustalenie stawek zarobkowych dla robotników w przemyśle budowlanym.

Komisja po wysłuchaniu wywodów stron i po naradzie

orzekła:

Stawki z dnia 17 kwietnia 1935 r. obowiązujące do dnia 27 lutego 1937 r. dla przemysłu budowlanego (co do których nadano moc powszechnie obowiązującą rozp. Ministra Op. Sp. z dnia 30. VIII. 1935 r. (Dz. U. Śl. z dnia 30. IX. 1935 r. Nr 19) podwyższa się o 8 (osiem) procent.

W ten sposób ustalona tabela stawek obowiązuje od dnia 1 sierpnia 1937 r. do dnia 31 grudnia 1937 r. z tym, że może być wypowiedziana na 1 miesiąc przed upływem tego terminu. W razie niewypowiedzenia obowiązuje na każde dalsze 3 miesiące z jednomiesięcznym wypowiedzeniem.

Strony winny wyrazić swoją zgodę na niniejsze orzeczenie najpóźniej do dnia 14 sierpnia 1937 roku.

Katowice, dnia 10 sierpnia 1937 r.

Przewodniczący: (—) inż. Władysław Seroka.

Ławnicy:

ze strony pracodawców:	ze strony pracowników:
(—) W. Strużyna	(—) K. Kubiński
(—) J. Szprota	(—) P. Musiała
(—) B. Urbańczyk.	(—) A. Szpek.

(Przedruk z Gaz. Urz. Woj. Śl. Nr 37 z d. 9 września 1937).

ZARZĄDZENIE
Ministra Opieki Społecznej

z dnia 7 września 1937 r.

w sprawie nadania mocy obowiązującej orzeczeniu Komisji Pojednawczo-Arbitrażowej w Katowicach z dnia 31 sierpnia 1937 r.

Na podstawie § 27 rozporządzenia z dnia 15 lipca 1924 r. o przyjmowaniu i wydalaniu robotników i pracowników podczas okresu demobilizacji gospodarczej (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 643) i § 24 tegoż rozporządzenia, zmienionego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 października 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 93, poz. 866) postanawiam co następuje:

§ 1.

Orzeczeniu Komisji Pojednawczo-Arbitrażowej w Katowicach z dnia 31 sierpnia 1937 r., ustalającemu warunki pracy i płacy w górnictwie węglowym na Górnym Śląsku, nadaję moc obowiązującą od dnia 1 września 1937 r.

Tekst orzeczenia podany jest poniżej.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej
(—) Zyndram-Kościałkowski.

Zał. do zarz. M. O. S. z dnia 7. IX. 1937 r.

ORZECZENIE
Komisji Pojednawczo-Arbitrażowej w Katowicach w sprawie ustalenia zarobków w górnictwie węglowym na Górnym Śląsku.

1) Do obowiązującego porządku płac dla robotników kopalń węgla na Polskim Górnym Śląsku w rozdziale „Zestawienie postanowień o dodatkach socjalnych" dodaje się w pkt. C I:
„Kawalerowie, uznani w myśl umowy taryfowej za żywicieli, otrzymują dodatek „na dzieci" dla młodszego rodzeństwa" utrzymywanego przez nich".

2) W poz. 2-giej tabeli płac „wydawcy materiałów wybuchowych" zmienia się stawki „7,28 zł" na „7,80 zł" i „7,47 zł" na „8,00 zł".

3) Zmienia się i ustala nowe stawki w tabeli płac, a mianowicie:

I. B. „ROBOTNICY AKORDOWI"

1. Rębacze w akordzie.

poz. 5 na wysokich filarach
zamiast „10,28 zł" — „10,95 zł"
poz. 6 na filarach średnich
zamiast „9,49 zł" — „9,78 zł"
poz. 7 na chodnikach
zamiast „8,58 zł" — „9,00 zł"

2. Rębacze młodsi.

poz. 11 na wysokich filarach
zamiast „9,37 zł" — „9,86 zł"
poz. 12 na filarach średnich
zamiast „8,58 zł" — „8,80 zł"
poz. 13 na chodnikach
zamiast „7,78 zł" — „8,10 zł"

3. Nakładacze w akordzie.

poz. 14 na filarach wysokich
zamiast „7,65 zł" — „8,21 zł"
poz. 15 na filarach średnich
zamiast „6,76 zł" — „7,34 zł"
poz. 16 na chodnikach
zamiast „6,34 zł" — „6,75 zł",

4) W porządku płac pod pkt 1 „Rębacze w akordzie zamiast 2-go ustępu, omawiającego wspólny akord, ustala się następujący tekst:
„Może być ustalony wspólny akord przy czym młodszy rębacz powinien zarobić 90%, nakładacz 75% zarobku rębacza. O ile był stosowany wyższy udział procentowy przy wspólnym akordzie dla nakładaczy i młodszych górników od powyżej ustalonego, to ten wyższy udział winien być nadal stosowany".

5) W porządku płac w rozdziale 2 „Cieśle górniczy" ustala się następujący tekst zamiast ustępów 2, 3, 4, 5, 6 i 7:
„Cieśle górniczy wykonywający roboty ciesielskie przez lat 5 i dłużej, którzy są w stanie wykonywać samodzielnie prace ciesielskie otrzymują:
poz. 22 przy pracy na dniówkę 8,80 zł poniżej 24 lat i 9,03 zł dla 24-letnich i starszych,
poz. 22a przy pracy w akordzie 9,55 zł
Cieśle górniczy, wykonywający roboty ciesielskie krócej niż 5 lat, otrzymują:
poz. 23 zatrudnieni na dniówkę 7,85 zł poniżej 24 lat i 8,07 zł dla 24-letnich i starszych,
poz. 23a, zatrudnieni w akordzie 8,63 zł.
Pomocnicy cieśli górniczych opłacani są wg ich kategorii, które posiadali ostatnio przed objęciem pracy pomocników cieśli górniczych nie dłużej jednak niż przez jeden rok, po czym są opłacani wg poz. 23 lub 23a".

6) Stawkę z poz. 24 ustala się na 45 gr z tym, że porządku płac skreśla się przy poz. 24 wyrazy „aż do wysokości".

(Dokończenie nastąpi.)

(Przedruk z Gaz. Urz. Woj. Śl. Nr. 37, z dnia 9. IX. 37. r.)

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 4 października 1937 r.

w sprawie wylosowanych Bonów Funduszu Inwestycyjnego.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o Funduszu Inwestycyjnym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 636) i § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. o wypuszczeniu Bonów Funduszu Inwestycyjnego (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 694), zostały w drodze losowania, w okresie czasu od 2 do 30 września 1937 r., umorzone we wszystkich dziesięciu seriach, wypuszczonych na podstawie wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu, następujące numery Bony Funduszu Inwestycyjnego:

Nr Nr	data wylosowania	Nr Nr	data wylosowania
371	— 30. IX. 1937 r.	14920	— 30. IX. 1937 r.
579	— 9. „ „	14981	— 23. „ „
1014	— 16. „ „	16269	— 16. „ „
1180	— 16. „ „	18023	— 16. „ „
1446	— 30. „ „	21282	— 23. „ „
1540	— 30. „ „	22300	— 23. „ „
3247	— 2. „ „	24401	— 9. „ „
3886	— 16. „ „	24840	— 2. „ „
4044	— 23. „ „	28286	— 23. „ „
4185	— 16. „ „	29255	— 30. „ „
5556	— 2. „ „	30108	— 23. „ „
5595	— 9. „ „	33015	— 30. „ „
5816	— 2. „ „	33038	— 2. „ „
9857	— 23. „ „	34562	— 16. „ „
11326	— 2. „ „	37003	— 9. „ „
13876	— 9. „ „	39222	— 9. „ „
14596	— 30. „ „	39294	— 2. „ „
14873	— 9. „ „		

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:

(—) Dr. Jakubowski.

(Przedruk z Mon. Polsk. z dnia 11 października 1937 r. nr. 234, poz. 397).

Okólnik Nr. 56

z dnia 13 października 1937 r.

w sprawie uszkadzania urządzeń kolejowych przez nieletnich.

(Nr. AP. 58-1).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

W ostatnich czasach zdarzają się coraz częściej wypadki uszkodzenia urządzeń kolejowych spowodowane przez dzieci przebywające bez opieki w pobliżu linii kolejowych. Szczególnie często zdaża się układanie kamieni na torach, rozbijanie szkieł w latarniach i lampach oraz izolatorów przez rzucanie kamieniami, uszkadzanie drutów semaforów i innych sygnałów i t. p.

Wybryki tego rodzaju wymagają jak najenergiczniejszego przeciwdziałania, gdyż nie tylko powodują one przerwy w ruchu i narażają kolej na znaczne straty, ale mogą stać się przyczyną poważnych wypadków.

Polecam poza tym zwrócić na tego rodzaju wykroczenia szczególną uwagę i w razie stwierdzenia, że sprawcami wykroczenia byli nieletni, pociągać do surowej odpowiedzialności nietylko winnego popełnienia czynu, ale i jego rodziców lub opiekunów za brak dozoru (art. 17 prawa o wykroczeniach).

Jednocześnie uważam za wskazane, aby P.P. Starostowie wszędzie, gdzie to okaże się możliwe, weszli w porozumienie z miejscowym duchowieństwem, aby jaknajczęściej pouczało ludność o szkodliwości i karalności wybryków, o których wyżej mowa. Tam gdzie istnieją organizacje społeczne, mogące mieć wpływ na szersze koła ludności, należy zwrócić się do nich o współpracę przy uświadamianiu ludności w tym zakresie.

(—) Sławoj Składkowski

Minister.

(Przedruk z Dz. Urz. M. Spr. W. z dnia 27. X. 1937 r. Nr. 28)

Okólnik Nr. 57

z dnia 18 października 1937 r.

o nadzorze nad stowarzyszeniami wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego.

(Nr AA-11-49)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Nawiązując do postanowienia § 4 pkt. c) rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 21 marca 1927 r. (M. P. Nr 67, poz. 151 z 1927 r.), przewidującego wykonywanie nadzoru nad stowarzyszeniami w. f. i p. w. przez P. U. W. F. i P. W. i do postanowień prawa o stowarzyszeniach o nadzorze władz administracji ogólnej zarządzam, aby władze wojewódzkie w celu uniknięcia dwutorowości nadzoru wykonywały go w stosunku do stowarzyszeń wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego (sportowych) w ścisłym porozumieniu: z P. U. W. F. i P. W. — jeśli chodzi o stowarzyszenia ogólno-polskie, w porozumieniu zaś z okręgowymi urzędami W. F. i P. W. — jeżeli chodzi o stowarzyszenia lokalne.

W szczególności współpraca dotyczyć powinna: 1) zasięgania opinii odnośnych urzędów w. f. i p. w. w sprawach rejestacji statutów i zmian statutów stowarzyszeń w. f. i p. w. (sportowych) oraz w sprawach przekazywania majątku stowarzyszeń rozwiązanych i 2) wydawania w stosunku do tych stowaszyszeń decyzyj po zasięgnięciu opinii urzędów w. f. i p. w. w zakresie spraw nadzorczych objętych art. 15, 16, 24, 25, 27, 30, 32, 37, ust. 2, 38 ust. 2, 41 i 43 prawa o stowarzyszeniach.

Za stowarzyszenia wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego (sportowe) o charakterze ogólno-polskim należy uważać te stowarzyszenia, które posiadają lub statutowo mogą posiadać swoje oddziały na terenie kilku okręgów korpusu.

(—) Sławoj Składkowski

Minister.

(Przedruk z Dz. Urz. M. Spr. W. z dnia 27. X. 1937 r. Nr. 28)

Przegląd orzecznictwa

Sądu Najwyższego

Odszkodowanie pracowników samorządowych za niewykorzystane urlopy.

Zarządzeniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr SS. 56/447/4 postanowiono, że uchwały Rad Gminnych i Wydziałów Powiatowych, którymi przyznano odszkodowanie pracownikom samorządowym za niewykorzystane urlopy nie mają uzasadnienia prawnego.

Powyższe zarządzenie opiera się na wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 1934 r. Sygn. akt. C. I. 177/33.

Motywy wyroku są następujące:

1. Ustawa z dnia 16. V. 1922 r. o urlopach w art. 4 przewiduje tylko, że urlopowany za cały czas urlopu otrzymuje normalne pobory służbowe, nie rozstrzyga natomiast kwestii wynagrodzenia pracownika w razie niewykorzystania przysługującego mu urlopu.

Dopiero rozp. Min. Pr. i Op. Społ. z dnia 11. VI. 1923 r. wydane w porozumieniu z Min. Przem. i Handlu (Dz. U. R. P. Nr 62 poz. 464), w brzmieniu rozporządzenia z dnia 26. VII. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59 poz. 467) stanowi w § 22 o obowiązku przedsiębiorcy wypłacenia pracownikowi wynagrodzenia za niewykorzystany urlop w warunkach w tym paragrafie przewidzianych, przy czym rozporządzenie to na wstępie podkreśla iż zostało wydane na mocy art. 5, 6 i 11 ustawy z dnia 16. V. 1922 r. o urlopach z zastrzeżeniem w § 41 jego mocy obowiązującej we wszystkich zakładach pracy, wymienionych w art. 1 ustawy, o ile nie podlegają one poszczególnym Ministerstwom.

Wykonanie ustawy z dnia 16. V. 1922 r. o urlopach zostało poruczone Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi Ministrami.

Urzędy związków samorządowych podlegają Ministrowi Spraw Wewnętrznych a rozporządzenie z dnia 11. VI. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62 poz. 464) zostało wydane przez Min. Pr. i Op. Społ. bez porozumienia z Min. Spraw Wewnętrznych. Ponadto zaś wymienione wyżej urzędy nie stanowią przedsiębiorstw, przewidzianych w § 2 p. 4 rozp. Prez. Rzplitej z dnia 18. I. 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 86), co do których, stosownie do tegoż przepisu, kompetencja Min. Pracy i Op. Społ. przewidziane jest we wszystkich sprawach związanych z higieną pracy.

Wobec powyższego § 22 rozp. z dnia 11. VI. 1923 r. stanowiący o wynagrodzeniu pracownika za niewykorzystany urlop, nie ma zastosowania do pracowników urzędów samorządowych.

2. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w sprawie sporno - administracyjnej w przedmiocie zarządzenia policyjnego z dnia 8 września 1937 r. L. dz. S. 42/37:

Zarządzenie policyjne, jeżeli ma mieć ten charakter, powinno zawierać w swej treści polecenie wykonania jakiegoś świadczenia lub czynności albo zakaz względnie nakaz zaprzestania czegoś, wreszcie zezwolenie na wykonanie czynności lub świadczenia. Tylko zarządzenia policyjne o tym charakterze posiadają znamiona zarządzeń policyjnych, przeciwko którym dopuszczalna jest skarga w postępowaniu sporno - administracyjnym. Wszelkie inne decyzje policyjne, nieodpowiadające tym wymogom, nie mogą być zaczepione środkiem prawnym skargi.

Pozwany Urząd Policji Budowlanej swą decezją z dnia 25 stycznia 1937 r. nie wydał żadnego nakazu ani też zakazu, wobec czego zarządzenie to, jako nieodpowiadające wymogom wyżej wspomnianym, nie może być zaczepione w drodze skargi, lecz najwyżej zażaleniem w drodze nadzoru do władzy przełożonej pozwanego. Skargę należało przeto oddalić nie wchodząc w rozpatrzenie jej treści.

Prenumerata: roczna 12 zł, półroczna 6 zł, kwartalna 3 zł, miesięczna 1 zł. Cena nr. pojedyńczego 30 gr.
Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego" należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.
„Gazetę Urzędową pow. katowickiego" można zamawiać i płacić w wszystkich urzędach pocztowych
Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.